

[Rahbæk Møller]

fru Gunhild Due, også reagerede tidligere. Men det er også de eneste eksempler, jeg kender på, at den offentlige repræsentant nogen sinde har reageret. Det er for dårligt, og det er derfor, vi foreslår det ændret.

Ministerens afvisning er den traditionelle: at alle bestyrelsesmedlemmer skal være ens og alle skal have de samme forpligtelser. Der er vel ikke andet at sige til det, end at det mener vi ikke. Vi mener, at der skal være en speciel begrundelse for, at man sætter samfundsrepræsentanter ind. Jeg er ret sikker på, at de bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer kapitalinteresser, melder tilbage og følger direktiver fra de kapitalinteresser, de repræsenterer. Vi mener, at det samme burde gælde samfundets repræsentanter.

Så vil jeg da i øvrigt komplimentere ministeren for at være lidt kvikkere end hr. Emmert Andersen. Ministeren forstod dog, at når vi taler om møder, så tænker vi ikke på 1.040 møder om året, som ministeren skulle holde; vi havde faktisk forestillet os, at der skulle være tale om fællesmøder, hvilket hr. Emmert Andersen altså ikke havde forstået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af indskud i banker, sparekasser og andelskasser.
Af Erling Olsen (S) m.fl.
(Fremsat 29/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Beslutningsforslagets første to punkter omhandler spørgsmålet om, hvorledes indskydergarantiordningen på pengeinstitutområdet skal etableres.

Førstebehandlingen af regeringens lovfor-slag om en indskydergarantifond er jo netop overstået, og derunder har vi haft lejlighed til at drøfte de synspunkter, som er gengivet i beslutningsforslaget. Det kan derfor ikke overraske, at regeringen ikke er enig i, at garantiordningen skal forvaltes af Nationalbanken, og ikke finder det hensigtsmæssigt at fastsætte fikserede hæftelsesbeløb for banker og sparekasser på henholdsvis 2 og 1 mia. kr.

Hvad angår de øvrige punkter vedrørende indskydergarantiordningen, er der ikke den store forskel mellem regeringens forslag og beslutningsforslaget. Jeg finder det derfor mest hensigtsmæssigt at behandle disse spørgsmål i sammenhæng med lovforslaget.

Hvad angår det punkt i beslutningsforslaget, der vedrører styrkelse af Banktilsynet, gør jeg opmærksom på den gennemgribende omstrukturering af Industriministeriet, der sker, og hvorunder Forsikringstilsynet og Tilsynet med Banker og Sparekasser sammenlægges den 1. januar 1988; i den forbindelse vil ressourcetsituationen for det nye Finanstilsyn blive overvejet. Sammenlægningen vil i øvrigt give visse stordriftsfordele, kan vi sige, som giver mulighed for en bedre kapacitetsudnyttelse.

Som led i de seneste offentlige overenskomstforhandlinger blev der som bekendt afsat puljer, som skal muliggøre mere fleksible aflønningsformer inden for det offentlige, og jeg er naturligvis opmærksom på de bemærkninger, som er faldet i forbindelse med Banktilsynets situation.

Endvidere vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der jo kan anvendes eksternt ekspertbistand; det vil nok være hensigtsmæssigt i forbindelse med en styrkelse.

Når det gælder punktet vedrørende en styrkelse af revisionen, såvel den eksterne som den interne, er jeg enig i beslutningsforslaget, og jeg kan oplyse, at regeringen inden udgangen af denne måned vil fremsætte lovforslag, som har været under forberedelse i Industriministeriet siden juli måned i år, om skærpede regler for revisionen i pengeinstitutterne.